

2304**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 22 grudnia 2003 r.

w sprawie wyjątków od zakazu wykonywania lotów próbnych i akrobacyjnych nad osiedlami i innymi skupiskami ludności

Na podstawie art. 123 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 210, poz. 2036) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Loty próbne nad osiedlem lub innym skupiskiem ludności mogą być wykonywane, jeżeli:

- 1) zostaną zachowane warunki ich bezpieczeństwa;
- 2) po starcie lub przy podejściu do lądowania, lub w locie nadlotniskowym nie można uniknąć przeletu nad osiedlem lub innym skupiskiem ludności;
- 3) wysokość lotu poza lotniskiem gwarantuje bezpieczne wykonanie przymusowego lądowania poza osiedlem lub innym skupiskiem ludności.

2. Nad osiedlem lub innym skupiskiem ludności zabrania się wykonywania lotów próbnych o charakterze akrobacyjnym lub mogących spowodować obniżenie wytrzymałości konstrukcji statku powietrznego.

§ 2. 1. Loty akrobacyjne mogą być wykonane wyłącznie w strefie lotów akrobacyjnych wyznaczonej nad osiedlem lub innym skupiskiem ludności, jeżeli nie ma możliwości jej wyznaczenia w innym miejscu.

2. Strefę lotów akrobacyjnych wyznacza:

- 1) zarządzający lotniskiem lub lądowiskiem;
- 2) organizator publicznych pokazów lotniczych w programie, o którym mowa w § 3 ust. 2.

3. Strefa lotów akrobacyjnych powinna być usytuowana:

- 1) nad terenem o najmniejszej zwartości zabudowy;
- 2) w zasięgu ciągłej obserwacji wykonywanych w niej figur akrobacyjnych z miejsca ich kierowania;
- 3) w sposób umożliwiający wylądowanie statku powietrznego na lotnisku lub lądowisku w sytuacji awaryjnej, a w przypadku braku takiej możliwości — poza terenem zabudowanym, wyznaczonym przed lotem;
- 4) z uwzględnieniem bezpieczeństwa lotów oraz bezpieczeństwa mieszkańców osiedli i innych skupisk ludności;

5) w sposób umożliwiający znalezienie się statku powietrznego, po zakończeniu każdej figury akrobacyjnej, w normalnym położeniu na wysokości nie niższej niż 300 m nad terenem — w przypadku strefy lotów akrobacyjnych wyznaczonej w rejonie lotniska lub lądowiska, z zastrzeżeniem ust. 5;

6) w sposób umożliwiający znalezienie się statku powietrznego, po zakończeniu każdej figury akrobacyjnej, w normalnym położeniu na wysokości nie niższej niż 500 m nad terenem — w przypadku strefy lotów akrobacyjnych wyznaczonej poza rejonem lotniska lub lądowiska.

4. Strefa lotów akrobacyjnych nie może być usytuowana nad publicznością.

5. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego może udzielić zgody na wykonanie, w strefie lotów akrobacyjnych wyznaczonej w rejonie lotniska lub lądowiska, lotu akrobacyjnego na wysokości niższej niż 300 m nad terenem, wydanej na wniosek złożony nie później niż 7 dni przed dniem rozpoczęcia lotu akrobacyjnego.

6. We wniosku, o którym mowa w ust. 5, należy określić:

- 1) użytkownika statku powietrznego;
- 2) imię i nazwisko pilota statku powietrznego;
- 3) uzasadnienie;
- 4) opis terenu, nad którym została wyznaczona strefa lotów akrobacyjnych;
- 5) proponowaną wysokość dolnej granicy lotu akrobacyjnego;
- 6) potwierdzenie posiadania przez pilota statku powietrznego kwalifikacji wymaganych do wykonania lotów akrobacyjnych z obniżoną wysokością;
- 7) numer licencji lub świadectwa kwalifikacji pilota statku powietrznego.

§ 3. 1. Przez publiczne pokazy lotnicze należy rozumieć loty statków powietrznych lub skoki ze spadochronami, które:

- 1) nie są wykonywane w ramach szkolenia lub treningu;
- 2) są organizowane dla publiczności, w celu zdemonstrowania sprzętu lotniczego, umiejętności pilotów statków powietrznych lub skoczków spadochronowych;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359).

3) nie są organizowane dla zademonstrowania sprzętu lotniczego lub jego urządzeń dla celów handlowych i profesjonalnych.

2. Loty akrobacyjne nad osiedlem lub innym skupiskiem ludności, wykonywane w ramach publicznych pokazów lotniczych, wykonuje się zgodnie z programem publicznych pokazów lotniczych.

3. Program publicznych pokazów lotniczych sporządza ich organizator w porozumieniu z państwowym organem zarządzania ruchem lotniczym, a w przypadku pokazów lotniczych wykonywanych w strefie kontrolowanej lub w rejonie kontrolowanym lotniska — również właściwym lotniskowym organem zarządzania ruchem lotniczym, nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia tych pokazów.

4. Program pokazów powinien zawierać co najmniej następujące dane:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres organizatora pokazów;
- 2) cel pokazów;
- 3) datę i godzinę rozpoczęcia oraz datę i godzinę zakończenia pokazów;
- 4) lotnisko startu i lądowania oraz szkic terenu, nad którym mają być wykonane pokazy, zawierający:
 - a) miejsce pokazów,
 - b) kierunki podejść w czasie pokazów,
 - c) granice strefy lotów podczas pokazów i strefy oczekiwania,
 - d) miejsce wyznaczone dla publiczności wraz z określeniem bezpiecznej odległości od skraju strefy wykonywania akrobacji przez statki powietrzne,
 - e) miejsce ustawienia sprzętu lotniczego wyznaczonego do pokazów,
 - f) miejsca dla awaryjnych lądowań,
 - g) przeszkody w promieniu co najmniej 2 km od miejsca pokazów, z określeniem ich rodzajów i wysokości;
- 5) nazwisko i imię, funkcję oraz uprawnienia lotnicze:
 - a) osoby odpowiedzialnej za organizację i przeprowadzenie pokazów, przestrzeganie przepisów lotniczych oraz realizację pokazu zgodnie z jego programem (kierownika pokazów),
 - b) osoby odpowiedzialnej za przygotowanie i pracę załóg lotniczych oraz za przygotowanie i przeprowadzenie lotów (kierownika lotów),
 - c) osoby odpowiedzialnej za sprawność sprzętu lotniczego i lotniskowego oraz za zgodną z przepisami obsługę techniczną (kierownika technicznego);
- 6) opis każdego punktu programu pokazu z podaniem:

a) nazwisk i imion pilotów i skoczków oraz ich uprawnień,

b) typów poszczególnych egzemplarzy statków powietrznych, na których będzie wykonywany pokaz i ich znaków rozpoznawczych,

c) planowanych wysokości lotu podczas pokazu oraz minimalną bezpieczną wysokość zakończenia ewolucji,

d) czasu trwania pokazu;

7) sposób zabezpieczenia pokazów, a w szczególności uczestników, publiczności i sprzętu, pod względem porządkowym, sanitarnym i przeciwpożarowym;

8) minimalne warunki meteorologiczne dla pokazu;

9) podpisy kierownika pokazów, kierownika lotów i kierownika technicznego.

5. Program publicznych pokazów lotniczych sporządza się w trzech egzemplarzach, po jednym dla: organizatora tych pokazów, Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym.

6. Program publicznych pokazów lotniczych zatwierdza Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, na wniosek organizatora tych pokazów.

7. Program publicznych pokazów lotniczych powinien uwzględniać konieczność zapewnienia bezpieczeństwa ruchu lotniczego oraz ludzi i mienia znajdujących się na ziemi.

§ 4. Organizator publicznych pokazów lotniczych, w przypadku wykonywania w ich trakcie lotów akrobacyjnych, jest obowiązany:

1) uniemożliwić publiczności, przebywającej w miejscu, o którym mowa w § 3 ust. 4 pkt 4 lit. d, dostęp do terenu, nad którym wykonywane są loty;

2) zapewnić ochronę przeciwpożarową;

3) zapewnić ochronę medyczną, utrzymując w gotowości do udzielenia pomocy lekarza i samochód sanitarny;

4) zapewnić środki ratownictwa wodnego — w przypadku organizacji publicznych pokazów lotniczych w pobliżu rzek, jezior i morza.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.²⁾

Minister Infrastruktury: w z. A. Piłat

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone zarządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 3 kwietnia 1990 r. w sprawie wyjątków od zakazów ustalonych w art. 48 ust. 1 Prawa lotniczego (M. P. Nr 15, poz. 118), które zostało uchylone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 18 grudnia 2003 r. w sprawie zrzutów ze statku powietrznego (Dz. U. Nr 230, poz. 2299).